

Efter Bestaffenheden af de Konti, som ere overfærdne og ifølge deres Natur maa være kalkulatoriske, og efter de Oplysninger, som gives angaaende Anledningen til Overskridelserne, finder Udvalgets Flertal det uforment at søge Hjemmel til disse paa Tillægsbevillingsloven, hvad vel ogsaa i alt Fald for Størstedelen af Udgiften, der antages afholdt i Slutningen af Finansaaret, næppe havde været muligt.

Mindretallet mener, at der burde have været søgt Hjemmel til den store Overskridelse (i alt Fald som kalkulatorisk) og indser ikke, hvorfor saadan Hjemmel ikke kunde søges paa Tillægsbevillingsloven, da den Begivenhed, der bevirkede Overskridelsen, maa antages at være passeret under Ænhindringer i Vinteren 1895, adskillige Maanedes inden Tillægsbevillingsloven var færdig fra Rigsdagen. Mindretallet tiltræder derfor Statsrevisorernes Bemærkning.

I Betænkningen Pag. 196 angaaende Udgifter ved Højesteret hedder det:

Til Trykning af Advokatens Ekstrakter var der som sædvanlig budgetteret 10,000 Kr. Udgiften var imidlertid 19,772 Kr. (i 1893—94 13,219 Kr.), altsaa en Overskridelse af 9,772 Kr. Beløbet er anvendt saaledes:

Til Trykning af 319 Ekstrakter og Tillægsekstrakter, indeholdende 1,345½ Art. ....	18,164 Kr. 25 Ø.
Til Papir og Indhæftning .....	1,209 — 50 —
Til Trykning af Kort, Grundrids o. desl. ....	398 — 25 —
	<hr/>
	19,772 Kr. " Ø.

Af det forbrugte Beløb falder der paa civile Sager:

For Trykning af 108 Ekstrakter og Tillægsekstrakter, indeholdende 385½ Art. ....	5,204 Kr. 25 Ø.
For Papir og Indhæftning .....	345 — 50 —
For Trykning af Kort, Grundrids o. desl. ....	148 — 50 —
	<hr/>
	5,698 Kr. 25 Ø.

Det havde været ønskeligt, om Ministeriet havde søgt Hjemmel for denne forholdsvis store Overskridelse.

Da Posten ifølge sin Natur er kalkulatorisk og efter Forholdene maa være variabel (i 1893—94 var Overskridelsen 3,219 Kr.), kan Udvalgets Flertal ikke finde det fornødent at søge Tillægsbevilling.

Mindretallet finder Anledning til at bemærke, at det, da Tillægsbevillingsloven behandlede i Rigsdagen, formentlig har kunnet skønnes, at Bevillingen vilde blive betydelig overfærdet, og at altsaa Hjemmel til Overskridelsen (kalkulatorisk) burde have været søgt.

I Betænkningen Pag. 210 angaaende Udgifter ved Fabrikinspektorerne hedder det:

Til Lønninger var budgetteret 29,800 Kr., men der forbrugtes 31,275 Kr., altsaa 1,475 Kr mere end bevilget. Merudgiften er foranlediget ved, at der for hele Finansaaret tilkom begge Fabrikinspektorerne et yderligere Alderstillelag af 300 Kr. hver samt 10 Assistenters hver et Alderstillelag af 150 Kr. i 7 Maanedes, hvilke Alderstillelag, i alt 1,475 Kr., der tilkom de paagældende i Genhold til Lov af 12te April 1889, ved en Fejltagelse ikke vare opførte paa Finanslovforslaget.

Angaaende denne Overskridelse henvises til Statsrevisorernes Udtalelse i Betænkningen for 1893—94 S. 195.